

Cal anar a votar per l'1-0. Abstenir-se és no dir res

written by Jaume Gras i Bartrolí | 23 de maig de 2023

La millor manera de mostrar l'enuig per l'estafa perpetrada pels *cantamanyanes* del procés cap al no-res, és anar a votar el diumenge dia 28 de maig a les eleccions municipals. A les municipals, i a totes les eleccions que es presentin d'ara endavant. Anar a votar, i no fer-ho amb la pinça al nas i votar els "nostres", com encara pregonen alguns perquè si no venen els altres. Això ja s'ha acabat. S'ha acabat aquest xantatge de pa sucat amb oli. Què vinguin! Els nostres com podem observar, també són ells.

Cal anar-hi ben drets, eixerits i convençuts d'emetre un vot que desveli fins a quin punt els volem recordar, als "nostres", la seva ignominiosa actuació com autonomistes que són que parlen castellà a Madrid com a xais, en lloc de donar la cara en el moment determinant.

Abstenir-se és no dir res. A parer meu, i de cada cop més gent, és un error perquè converteix aquesta opció en inexistent i interpretativa. És cert que en cas d'una abstenció massiva per part dels catalans enredats, deixaria fora de les menjadores a centenars de dòcils servidors de l'autonomisme "independentista", però serviria a alguns per culpabilitzar el 1r d'octubre com la causa de la desídia.

El 1r d'octubre ha estat l'acte polític col·lectiu més important en favor de la llibertat del país d'ençà de l'entrada a *tiros*, l'any 1939 de l'Espanya eterna. Sense cap mena de dubte.

Abstenir-se és no dir res perquè l'abstenció, a Barcelona i al *cinturón rojo* que en diuen ells, ha estat sovint elevadíssima i més enllà de fer una mica de comèdia dient que "la festa de la democràcia ha punxat i ves quina pena", els números gràcies

al sistema electoral, sempre els hi surten, voti el 90%, voti el 49%. El senyor Clos, i el senyor Hereu més tard, van aconseguir l'alcaldia de BCN i els seus corresponents sous, dietes i altres prebendes, només amb el 50% d'electors. La resta, per mandra o per raons diverses, es van quedar a casa, un fet que no va servir de res. Ni simbòlicament.

Abstener-se és no dir res. I ara torna a ser imprescindible fer-nos escoltar altre cop. Abstener-se ara no significa res perquè és una inacció camuflada. És callar. I ara, set anys després de l'enganyifa, ara que hem vist i veiem amb nitidesa quina ha estat la magnitud de la tragèdia política i existencial a la qual ens han dut els nostres "alliberadors de pega", ara que observem sense el dol quin ha estat i quin és el nivell de cinisme que practiquen amb tota cruessa, quina ha estat la dimensió de l'enredada dels autonomistes, els hi hem de dir el que pensem. Amb tota la claredat del món. Hem de manifestar-ho votant el mateix que vam votar la tardor de 2017.

Els hi hem de dir que som fidels al 1r d'octubre, perquè el 1r d'octubre és l'expressió de la voluntat de la nostra llibertat i, per contra, ells són la garantia de la nostra frustració i per això els volem fora del porró.

El Centre Català de Negocis té raó. La seva proposta és, al meu entendre, la més encertada de les iniciatives que s'ha escampat les darreres setmanes davant els dubtes que encara té la bona gent que no pot arribar a assimilar la gran estafa col·lectiva.

Agafar una papereta de les que vam introduir a les urnes de la llibertat el 1r d'octubre de 2017, marcar el sí i col·locar-la en el sobre pertinent és la millor recomanació que es pot fer als catalans que encara creuen en la dignitat del país i són fidels a les seves conviccions. I de pas, aquest vot serà nul i això vol dir quedarà registrat com a tal i no el podran aprofitar els que volen continuar remenant el poder al gueto

en aquest règim que ens vol sotmesos.

Ja ho sabeu. A votar per la llibertat! Votem el 1r d'octubre, ara i tants cops quan ens calgui fins que rectifiquin o hi hagi una nova fornada de polítics. El temps passa volant i cal ser molt més diligents que mai en les nostres decisions si no volem continuar en aquest cínic i decadent règim autonòmic.